

A. Ralph Epperson

**NOUA
ORDINE
MONDIALĂ**

Traducere din limba engleză de
Mihnea Columbeanu

ANTET

© Publius Press – Tucson Arizona

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii Antet XX Press, orice reproducere a unui fragment din această carte inclusiv prin fotocopiere sau microfilm este strict interzisă.

Coperta: Ion Gheorghe
Tehnoredactare computerizată: Ioan Grigore

ISBN 978-973-636-475-4

Tiparul a fost executat de tipografia
ANTET XX PRESS
tel.: 021/2221245, 021/2234945
E-mail: comenzi@antet.ro
www.antet.ro

CUPRINS

Dedicație	5
Despre autor.....	6
Despre material.....	9
Introducere.....	10
Capitolul 1 Conducătorii de mâine.....	19
Capitolul 2 Mișcarea <i>New Age</i>	27
Capitolul 3 Domnul Maitreya.....	35
Capitolul 4 Străvechile mistere.....	40
Capitolul 5 Societăți secrete.....	46
Capitolul 6 Mistere ascunse.....	48
Capitolul 7 Șerpi, stele și sori.....	52
Capitolul 8 Clarificarea autorului.....	67
Capitolul 9 Adorația lui Lucifer.....	68
Capitolul 10 A deveni zeu.....	81
Capitolul 11 Fii ai luminii.....	85
Capitolul 12 Est și Vest.....	91
Capitolul 13 Piramida de la Gizeh.....	92
Capitolul 14 Obeliscuri.....	99
Capitolul 15 Iluminiștii.....	105
Capitolul 16 Karl Marx, satanist.....	117
Capitolul 17 Adolf Hitler, satanist.....	126
Capitolul 18 Marele sigiliu.....	130
Capitolul 19 Francmasonii.....	143
Capitolul 20 Cei care obiectează.....	154
Capitolul 21 Albert Pike.....	159
Capitolul 22 Hiram Abif.....	160
Capitolul 23 Ierarhia.....	165
Capitolul 24 Obligații masonice.....	168
Capitolul 25 Gradul 33.....	171
Capitolul 26 Umaniștii.....	180
Capitolul 27 Etica situației.....	198

Capitolul 28	Atacul asupra religiei.....	206
Capitolul 29	Atacul asupra familiei.....	209
Capitolul 30	Dreptul de asociere.....	230
Capitolul 31	Atacul asupra învățământului.....	238
Capitolul 32	Legi rusești.....	246
Capitolul 33	Atacul asupra proprietății.....	252
Capitolul 34	Atacul asupra naționalismului.....	255
Capitolul 35	Un răspuns pentru sceptici.....	258
Capitolul 36	Reagan și Bush.....	259
Capitolul 37	„Unsprezece ani scurți“.....	264
Capitolul 38	Însumare.....	266
Capitolul 39	Soluția.....	267
Întrebări cu răspuns.....		268
Introducere la notele bibliografice.....		269
Note.....		270

Dedicație

Dumnezeului meu, care mi-a dăruit capacitatea de a raționa, de unde și capacitatea de a-L cunoaște;

și

Mamei și tatălui meu, care mi-au dat viață, de unde și capacitatea de a cunoaște bucuriile creației Lui;

și

Părinților fondatori, care mi-au dat o națiune în mijlocul căreia să-mi pot exprima gândurile, chiar și cele atât de controversate ca acestea;

și

Lui Jim, un vechi prieten, care m-a îndemnat să pornesc în căutarea adevărului;

și

Lui Willy Solis, (1962-1984), un luptător pentru libertate din Costa Rica, un om care a iubit atât de mult libertatea încât a fost dispus să plătească prețul suprem pentru ea, și l-a plătit,

le dedic această carte.

DESPRE AUTOR

Când am terminat de scris cartea intitulată „MÂNA NEVĂZUTĂ“ și o pregăteam pentru publicare, am hotărât să adaug o scurtă pagină descriptivă despre mine și motivele pentru care o scrisesem. Am considerat că aş ajuta cititorul să-mi înţeleagă materialul, dacă includeam câteva comentarii sumare despre trecutul meu personal. Am devenit un cititor avid de când am absolvit colegiul și am observat că multe dintre lucrările pe care le citeam frecvent nu ofereau asemenea informații de bază.

Prin urmare, consider că trebuie să includ asemenea informații și aici, în a doua mea carte.

Am început să citesc în 1963, când un prieten de-al meu a remarcat că, deși eram absolvent de colegiu, cunoștințele mele de istorie, științe politice și economie aveau lacune grave. Am început să citesc la insistențele lui, și de-atunci nu m-am mai oprit. Lectura unui subiect îmi câștiga interesul pentru un altul, iar acest proces m-a condus până la urmă în lumea ezoterică a societăților secrete și a simbolurilor lor ascunse. (Cuvântul ezoteric este definit ca un termen sau o înțelegere destinată pentru sau percepută numai de câțiva aleși, cum ar fi un grup de discipoli sau inițiați.)

În timp ce-mi continuam lecturile, am început să observ că descopeream dovezile unui adevăr enorm; un adevăr care le-a scăpat aproape tuturor istoricilor din trecut. Nu încăpea îndoială că unii dintre acești cercetători se simțiseră îndemnați să expună o parte din acest adevăr, dar nu reușeam să găsesc acea carte singulară care să prezinte povestea în ansamblul ei. Căutarea volumului greu de găsit continua, dar pur și simplu nu reușeam să-l găsesc.

Cam acum un an, am început să simt nevoia de a scrie eu însumi acel volum.

Totuși, simțindu-mă extrem de inadecvat pentru o sarcină atât de importantă, m-am hotărât să-mi măresc eforturile de a găsi un unic volum în care să se concentreze totul, într-un text ușor inteligibil. Mi-am continuat cercetările asupra scrierilor altora, sperând să gădesc pe cineva care să fi înfăptuit această sarcină înaintea mea, dar cu aceeași lipsă de succes.

Întrucât nu reușeam să gădesc cartea, am tras concluzia că nu-mi mai rămânea decât s-o scriu eu.

Aveți în față rezultatul acestui efort.

Vă rog, așadar, să acceptați această modestă lucrare drept ceea ce e: o încercare onestă de a întruni douăzeci și șase de ani de cercetări într-un singur volum, din partea unui individ care se simte complet inferior față de sarcina asumată! Îl pot asigura pe cititor că inadecvarea de care eu însumi sunt conștient este determinată exclusiv de importanța informațiilor descoperite.

Pare să fie o sarcină de două ori dificilă: nu numai că trebuie să fi cercetat cu maximă scrupulozitate, ci și să prezint cu credibilitate informațiile pe care le-am descoperit. Totuși, am senzația că am reușit, atât cât mi-a permis talentul meu moderat.

Nu se pune problema că studiile pe care le-am întreprins n-ar fi fost pe cât de exhaustive posibil. Cu cât citeam mai mult, cu atât mai mult îmi dădeam seama că trebuia să citesc, întrucât probele pentru a susține concluziile acestei cărți păreau să fie aproape nelimitate. Intervine însă un moment când oricare cercetător trebuie să conchidă că materialul care a fost deja reperat este suficient de adecvat pentru a-i convinge chiar și pe cei mai îndărătnici sceptici, și că orice material suplimentar descoperit n-ar face decât să le reproducă pe cele deja găsite.

În plus, mai sunt câteva lucruri pe care aș dori să le știe cititorul. De foarte multe ori, am citat comentariile mai multor scriitori, când probabil că unul, cel mult doi, ar fi fost de ajuns. Și acest lucru, însă, are un anume motiv.

Am intenția să mă asigur că cititorul sceptic nu va putea susține că am citat doar un singur scriitor, care nu poate vorbi în numele tuturor celorlalți din domeniul respectiv. Am dorit ca publicul să știe că există mai mulți autori care au ajuns la aceeași concluzie în scrierile lor. Cu alte cuvinte, mi-am asumat

sarcina de a-mi documenta realmente concluziile, expunându-i cititorului cât mai mulți scriitori posibil. Cred că motivele pentru care am întreprins acest lucru vor deveni clare pe parcursul lecturii.

În al doilea rând, autorii pe care i-am citat sunt fie cei despre care am descoperit că au participat la evenimentele descrise în carte, fie unii care m-au convins că cercetaseră personal operele originale ale autorilor citați de ei înșiși. Cu alte cuvinte, încerc să-mi dovedesc emulația scrierilor unor autori care fie au fost implicați direct, fie și-au documentat meticolos propriile cercetări. Cititorul va descoperi curând că scriitorii pe care i-am citat sunt mulți dintre principalii autori din domeniul de competență al acestui volum.

Motivul pentru care am făcut acest lucru nu este altul decât acela că, după părerea mea, informațiile pe care le-am descoperit *sunt extrem de importante pentru viitorul lumii*, trebuind să fie prezentate într-o manieră cât mai credibilă. Doresc ca aceste informații să fie crezute de cititor, întrucât provin de la experți din diverse domenii de specialitate. Cred că cititorul va începe să înțeleagă de ce am recurs la această strategie, pe măsură ce va citi cartea.

Și, în sfârșit, aș dori să se înțeleagă că am încercat să-mi mențin propriile comentarii și opinii la un nivel minim în cuprinsul cărții. Cred că dovezile pe care le prezint se impun de la sine și ar trebui să fie adecvate pentru a-i convinge chiar și pe cei mai înverșunați sceptici. Din partea mea, vor fi necesare foarte puține explicații, sau chiar nici una.

Pe scurt, deci, sper că cititorul va fi de acord cu mine că am reușit să expun un adevăr monumental care a fost omis de covârșitoarea majoritate a istoricilor din trecut.

DESPRE MATERIAL

Sunt convins că cititorului de categorie medie îi va fi dificil să accepte concluziile acestei cărți. Totuși, acest lucru nu înseamnă că dovezile ar fi incorecte; indică numai că majoritatea oamenilor vor considera respectivele concluzii pur și simplu prea neverosimile pentru a fi crezute.

Dar, în baza implicațiilor pentru viitor, nu numai al Statelor Unite ci și al lumii întregi, dacă am dreptate, este imperativ ca materialul de față să rețină atenția cât mai multor oameni posibil. Din acest motiv, am încercat să mențin conținutul cărții la un nivel de maximă lizibilitate.

Sper că fiecare cititor va fi la fel de conștiincios ca un jurat de nivel mediu. Oricine a servit într-un juriu își va aminti că a fost admonestat de judecător să rămână cu vederi deschise în timp ce analizează probele administrate de-a lungul procesului. Juratul este instruit să nu țină seama de nici o prejudecată anterioară și să cântărească atent dovezile prezentate.

Mai mult de atât nu pot cere.

Scopul meu este acela de a avea un impact pozitiv în sensul răsturnării planurilor celor care ne modifică viitorul. Evident, pentru a îndeplini această sarcină, trebuie să conving cât mai mulți oameni posibil de corectitudinea aserțiunilor mele.

Prin urmare, sper ca fiecare cititor al acestui material să-mi accepte provocarea și să-și amintească admonestarea judecătorului: să fie deschis sincer și să analizeze conștiincios dovezile care vor fi prezentate.

INTRODUCERE

Ceva e putred în America!

Ziarele zilelor noastre sunt pline de articole despre creșterea dezlănțuită a ratei divorțurilor; molestarea tot mai accentuată a copiilor de către unii părinți; înmulțirea cazurilor de viol; consumarea pornografiei de către un număr tot mai mare de oameni; delikte tot mai multe împotriva proprietății; cereri de a avea un guvern mondial; insistențe pentru anularea frontierelor naționale; închideri de biseici creștine fiindcă nu cer autorizarea din partea statului, etc.

Dar de ce se întâmplă toate aceste lucruri? De ce au ajuns toate moștenirile trecutului, familia, granițele, dreptul de a practica orice religie aleasă, dreptul la proprietate privată, printre altele, să sufere asemenea atacuri? Este posibil să existe efectiv persoane și organizații care doresc cu adevărat să schimbe ordinea fundamentală a lucrurilor?

Indicii cu privire la răspunsurile acestor întrebări se pot deduce din unele comentarii pronunțate de oameni și organizații care vorbesc despre aceste schimbări ample din natura stilului nostru de viață.

Un comunicat Associated Press din 26 iulie, 1968, anunța:

„Guvernatorul din New York, Nelson A. Rockefeller, afirmă că, dacă ar ajunge Președinte, ar acționa în sensul creării pe plan internațional a «unei noi ordini mondiale»...“¹

La data de 30 ianuarie, 1976, poporul american i-a fost prezentat un nou document, numit **Declarația de Interdependență**. Era semnat de 32 de senatori și 92 de deputați din Washington D.C. și afirma, printre altele:

„Cu două secole în urmă, strămoșii noștri au dat naștere unei noi națiuni; acum, trebuie să ne alăturăm, altora pentru a da naștere unei noi ordini mondiale.“²

O altă persoană care a emis comentarii în acest sens este

Henry Kissinger, fost Secretar de Stat. Conform cu Post-Intelligence din Seattle, la data de 18 aprilie, 1975, domnul Kissinger a spus:

„Națiunea noastră are menirea unică de a juca un rol creator și decisiv în noua ordine care ia formă în jurul nostru.“³

Președintele George Bush a ținut cuvântarea inaugurală la A & M University, Texas, în ziua de 12 mai, 1989, și a folosit termeni asemănători. Discursul său se referea la relațiile sovieto-americane și a fost citat ca afirmând, în parte, următoarele:

„În ultimă instanță, obiectivul nostru este acela de a primi Uniunea Sovietică înapoi în ordinea mondială.

Poate că ordinea mondială a viitorului va fi cu adevărat o familie de națiuni.“⁴

Istoricul Walter Mills susține că, înainte de Primul Război Mondial, colonelul Edward Mandell House, principalul consilier al lui Woodrow Wilson, Președintele din acea perioadă, avea un motiv ascuns pentru a implica America în război. Istoricul a scris:

„Unica justificare a colonelului ca să pregătească o asemenea baie de sânge pentru compatrioții săi era speranța de a stabili o nouă ordine mondială, a păcii și a securității.“⁵

Adolf Hitler, socialist și conducător al guvernului german înainte și în timpul participării acelei națiuni în Al Doilea Război Mondial, este citat ca spunând:

„...Național-socialismul își va folosi propria revoluție pentru a înființa o nouă ordine mondială.“⁶

El i-a mărturisit lui Herman Rauschning, Președintele Senatului din Danzig:

„Național-socialismul este mai mult decât religie; este voința de a crea supraomul.“⁷

Hitler a mai adăugat acest gând:

„Ei bine, da! Suntem barbari și barbari dorim să rămânem. Ne face cinste. Noi suntem cei care vor reîntineri lumea. Lumea prezentă se apropie de sfârșit. Singura noastră sarcină este aceea de a i-l grăbi.“⁸

O altă carte pe această temă cita comentariile lui Hitler în sensul că partidul său nazist (NAZI - Național Socialist) avea un scop ascuns, pe care lumea în genere nu-l percepea. Dl. Hitler a fost citat ca afirmând:

„Cel care n-a văzut în național-socialism decât o mișcare politică nu a văzut nimic.“⁹

Religia umanistă a emis în 1933 un manifest prin care își declara crezurile despre lume în general. A adoptat următoarea poziție în legătură cu necesitatea ca guvernele bogate să-și împartă zonele cu națiunile mai puțin norocoase:

„Națiunile dezvoltate au obligația morală de a oferi - prin intermediul unei autorități internaționale - (...) asistență economică (...) zonelor în curs de dezvoltare ale globului.“¹⁰

Numărul periodicului trimestrial, din aprilie 1974, *Foreign Affairs*, publicat de Consiliul pentru Relații Externe din New York, conținea un articol de Richard N. Gardner, fostul Subsecretar de Stat Adjunct pentru Organizațiile Internaționale din administrațiile Lyndon Johnson și John Kennedy. Gardner declara:

„...avem șanse să reușim cu rezultate mai bune, dacă ne construim «casa ordinii mondiale» de jos în sus, nu de sus în jos. (...)

(...) un raid în jurul suveranității naționale, erodând-o pas cu pas, are șanse să ne aducă la ordinea mondială mai repede decât asaltul de modă veche.“¹¹

Chiar și partidul comunist exprimă opinii similare. Ziarul *People's Daily World* de marți, 9 martie, 1989, conținea un articol scris de Angela Davis. Cei familiarizați cu domnișoara Davis își vor aminti că a fost candidata la vicepreședinție a partidului comunist cu câțiva ani în urmă. Actualmente, este membră a comitetului național al Partidului Comunist al Statelor Unite. Ziarul îi citează următoarele declarații:

„Un efect de fond al anti-comunismului în acest sens este acela de a încuraja o anumită ezitare față de a îmbrățișa soluții care cer transformări socio-economice profunde, structurale.“¹²

Un alt comunist, Alexei Kovylov, a cuvântat la un miting organizat într-o seară din luna august, 1985, la Windstar, Colorado, făcându-le participanților o surpriză.

A vorbit despre Al 12-lea Festival Mondial al Tineretului și al Studenților care se desfășurase la Moscova în urmă cu câteva luni. Și a spus:

„Au fost trei programe. Primul era politic și avea de-a face cu diverse probleme ale păcii și dezarmării.

Al doilea era dedicat [chestiunilor] ambientale și noii ordini economice mondiale.“¹³

Pretinsa nevoie de schimbare în modul fundamental cum se fac lucrurile corespunde cu învățăturile „părintelui comunistului“, Karl Marx. În 1848, când a scris „MANIFESTUL PARTIDULUI COMUNIST“, în colaborare cu Friedrich Engels, dl. Marx a afirmat despre comuniști următoarele:

„...declară deschis că își pot atinge scopurile numai prin răsturnarea forțată a tuturor condițiilor sociale existente.“¹⁴

Nesta Webster, o scriitoare care abordează subiectul organizațiilor conspirative din trecut, a scris în cartea ei intitulată „SOCIETĂȚI SECRETE“:

„...revoluția dorită de conducători [ai revoluției mondiale] este o revoluție morală și spirituală, o anarhie a ideilor conform căreia toate standardele stabilite de-a lungul a nouăsprezece secole vor fi răsturnate, toate tradițiile vor fi călcate în picioare și, mai presus de orice, idealul creștin va fi în sfârșit eradicat.“¹⁵

Unii dintre papii catolici din trecut au comentat schimbările majore care se anunță pentru viitor. Unul dintre ei a fost Papa Pius al XI-lea, care a scris următoarele, în 1937:

„Comunismul are la bază forțe oculte care de mult timp acționează pentru răsturnarea ordinii sociale creștine...“¹⁶

Unul dintre predecesorii lui, Papa Pius al IX-lea, a scris în noiembrie 1846 despre schimbările pe care le prevedea în viitor:

„Acea infamă doctrină a așa-zisului comunism (...) este absolut contrară însăși legii firii și, dacă ar fi adoptată, va

distruge cu desăvârșire drepturile, proprietatea și posesiunile tuturor oamenilor, și chiar societatea însăși.“¹⁷

O altă persoană care a scris despre viitor a fost Dr. Jose Arquelles, membru al unei organizații cunoscute sub denumirea de Planet Art Network. Dr. Arquelles a scris:

„În toate aceste evenimente există de asemenea chemarea implicită la un alt mod de viață, un alt mod de a face lucrurile, (...) o redistribuire a avuției globale (...) pe scurt, o Nouă Ordine Mondială.“¹⁸

Aspectul exact al societății viitoare despre care vorbesc acești oameni a fost descris, pe scurt, de Marilyn Ferguson, în cartea ei intitulată „CONSPIRAȚIA ACVARIANĂ“, după cum urmează:

„Lumea nouă este cea veche – transformată.“¹⁹

Un alt indiciu despre ceea ce ne rezervă lumea viitorului ni-l oferă Dr. James H. Billington, care și-a luat doctoratul ca Rhodes Scholar la Universitatea Oxford și a predat la universitățile Harvard și Princeton. Iată ce a scris el în lucrarea „FOC ÎN MINTILE OAMENILOR“:

„Această carte caută să urmărească originile unei credințe – poate ale CREDINȚEI timpurilor noastre.

Ceea ce e nou este convingerea că din răsturnarea prin forță a autorității tradiționale va ieși la iveală o ordine perfect laică [adică, lumească].“²⁰

Faptul că aceste schimbări viitoare aveau să implice forța și sclavia a fost confirmat de B. F. Skinner, șef al Catedrei de Psihologie din Universitatea Harvard, în cartea sa intitulată „DINCOLO DE LIBERTATE ȘI DEMNITATE“. Dr. Skinner a fost declarat de către revista *Time* „...cel mai influent psiholog american în viață“. Prin urmare, se cădea ca lumea să-l asculte pe profesor când vorbea. Revista îi spunea cititorului care era mesajul cărții profesorului Skinner:

„Nu ne mai putem permite libertatea, care în consecință trebuie să fie înlocuită de controlul asupra omului, asupra conduitei și culturii lui.“²¹

Un alt cercetător al acestor schimbări este Alvin Toffler, care scrie următoarele în cartea sa intitulată „AL TREILEA VAL“:

„O nouă civilizație apare în viața noastră (...). Această nouă civilizație aduce cu sine noi stiluri familiale; moduri schimbate de a munci, a iubi și a trăi; o nouă economie; noi conflicte politice; și, dincolo de toate acestea, și o conștiință modificată. Aurora acestei noi civilizații este cel mai exploziv fapt unic al intervalului nostru de viață.“²²

Alt savant implicat în comentariile despre schimbările viitoare a fost Dr. Carl Sagan. El a remarcat:

„E clar că într-un moment relativ apropiat, în termenii vieții speciei umane, oamenii au să se identifice cu întreaga planetă și specie (...)“²³

Motivul pentru care aceste transformări sunt necesare a fost explicat de Manly P. Hall, poate principala autoritate a lumii în privința cuvintelor și limbajelor ezoterice. El a scris în cartea sa „PRELEGERI DE FILOSOFIE ANTICĂ“:

„Încă nu a sosit vremea ca omul mediu să fie destul de puternic sau de înțelept ca să-și fie propriul său stăpân.“²⁴

Și a explicat pe cine considera destul de vrednic pentru a-i conduce pe cei considerați de către experți a fi incapabili să se conducă singuri:

„Niciodată nu va domni pacea pe Pământ, până nu vom fi conduși de cei cuveniți.“²⁵

Dl. Hall a indicat chiar și că aceste schimbări se vor produce curând. În opera citată anterior figurează și următorul comentariu:

„Acum o sută de ani [respectiv, în 1884] s-a prezis că, peste câteva secole, oamenii vor reveni la zeii lui Platon și Aristotel. (...)“

Putem foarte bine să privim în viitor, anticipând cu nerăbdare acea nobilă zi când zeii filosofiei vor stăpâni din nou lumea (...).“²⁶

Aldous Huxley, în cartea sa intitulată „DIN NOU ÎN GLOARIOASA LUME NOUĂ“, citează un personaj numit Marele